

N:o 68.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 14 maj 1899.

— — — — Andra Kammaren den 14 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående regleringen af utgifterna under riksstatens nionde hufvudtitel, innefattande anslagen till pensions- och indragningsstaterna.

(Statsutskottets utlåtande n:is 10 och 89.)

Till Konungen.

I afseende å regleringen af utgifterna under riksstatens nionde hufvudtitel får Riksdagen för Eders Kongl. Maj:t anmäla följande beslut.

Pensionsstaten.

1:o) Eders Kongl. Maj:t har i statsverkspropositionen under nionde hufvudtiteln i punkten 1 föreslagit Riksdagen att, i afseende å kostnaderna för *småskolelärares m. fl. ålderdomsunderstödsanstalts förvaltning*

Bih. till Riksd. Prot. 1899. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 13 Häft (N:o 68.) 1

och verksamhet under år 1900, medgifva, att Eders Kongl. Maj:t måtte för sistnämnda år bestämna de belopp, som för bestridande af anstaltens förvaltningsbestyr kunde blifva erforderliga; samt att de för berörda förvaltningskostnad och för anstaltens utgifter i öfrigt under nämnda år erforderliga medel måtte af Eders Kongl. Maj:t, i den mån influtna afgifter icke vore att tillgå, anvisas utaf tillgängliga statsmedel såsom förskott, att antingen ersättas af berörda afgifter, i den mån de under året inginge, eller, derest sagda afgifter skulle för året befinnas härtill otillräckliga, anmälas till ersättande af Riksdagen.

Denna Eders Kongl. Maj:ts framställning har af Riksdagen bifallits.

2:o) Uti en inom Riksdagen väckt motion har föreslagits, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Eders Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Eders Kongl. Maj:t utreda, i hvad mån och på hvad sätt ett ålderdomsunderstöd eller en pension måtte kunna med snaraste beredas våra indelta soldater, såväl vid kavalleriet som vid infanteriet, samt sedermera för Riksdagen framlägga förslag derom.

I motionen har till en början erinrats, hurusom inom vårt land i allmänhet vore så ordnad, att, oaktadt principen om statshjelp under ålderns dagar under de senaste åren synts hafva vunnit utsträckning, man likväl hittills förbigått våra indelta soldater; ty ibland desse vore det endast de äldsta, som efter erhållet afsked kunde bekomma en liten årlig gratifikation, uppgående till några få kronor, ur en fond eller samlad kassa (Vadstena krigsmanshusfond).

Orsaken till detta förbigående låge antagligen deruti, att dessa soldater förut uteslutande aflönats af innehafvarne af landets jordbruk och således på sätt och vis varit deras tjenare, samt på de flesta orterna erhållit större delen af sin lön in natura, deribland ett litet torp, hvilket soldaten äfven efter erhållet afsked fått besitta. Nu deremot hade man mer och mer börjat öfvergå till kontant aflöning, hvilken helt och hållet vid afskedstagandet öfverflyttades på den nyanskaffade, och den afgående erhöle derefter ingenting, för så vidt att han ej tjenstgjort så lång tid, att han, som ofvan nämnts, blefve »gratulist» och på det sättet årligen erhöle några få kronor. Samtidigt med denna öfvergång från in natura- till kontant aflöning, försigginge äfven en annan. Sedan 1885 hade nemligen staten börjat ersätta rust- och rotehållaren för rustnings- och roteringsbesväret, och den tid vore snart inne, då denna ersättning skulle lemnas till den fulla, uppskattade kost-

naden. Den indelte soldaten blefve således snart helt och hållet statens tjenare. Statsmagterna syntes således ej längre hvarken kunna eller böra undgå att vidtaga åtgärder, ledande dertill, att de indelte soldaterna med det snaraste måtte tillförsäkras ett ålderdomsunderstöd eller en pension.

I motionen har dock icke föreslagits, på hvad sätt, under hvilka vilkor och till hvilket belopp ett sådant ålderdomsunderstöd borde utgå, utan har det ansetts böra öfverlemnas till Eders Kongl. Maj:t att låta åvägabringa en sådan utredning, som ett dylikt förslag kräfde.

Riksdagen har funnit de synpunkter, som framhållits för bedömande af den väckta frågan, och de skäl, som anförts för ett bifall till framställningen, icke böra lemnas obeaktade. Dock har Riksdagen, enär å f. d. indelte soldater redan utgå pensioner från Vadstena krigsmanshuskassa till belopp af från 15 till 72 kronor årligen samt jemväl från andra fonder, såsom invalidhusfonden och Konungens allmänna hospitalsfond, understöd kan under vissa förhållanden på ansökan erhållas, ansett, att en så vidtutseende omreglering af pensionsförhållandena för indelta arméns manskap, som motionen synes innebära, icke nu bör ifrågasättas. De från berörda kassor nu utgående pensioner och understöd äro emellertid, på sätt i motionen framhållits, till sitt belopp ganska obetydliga och kunna först för den till hög ålderdom komme f. d. soldaten uppgå till någon mera afsevärd summa. Men äfven med de nuvarande pensionsbeloppen kan Vadstena krigsmanshuskassa endast genom att årligen tillgripa en del af sitt kapital fullgöra sina pensionsförpligtelser. Dess kapitalbehållning har nemligen nedgått från 4,845,803 kronor 44 öre den 1 januari 1890 till 4,578,358 kronor 49 öre den 31 december 1897; och vid sådant förhållande har Riksdagen funnit det vara angeläget, att något varder till ordnande af ifrågavarande pensionering åtgjort. Riksdagen har vid öfvervägande af de för sådant ändamål möjligen lämpliga åtgärderna funnit sig böra jemväl taga i betraktande angelägenheten af, att desamma icke må leda dertill, att åldern i tjenst för den indelta arméns manskap varder faktiskt ökad till men för härens stridsduglighet. Riksdagen har trott sig finna, att under närvarande förhållanden målet lättast skulle vinnas genom att Vadstena krigsmanshuskassa sättes i tillfälle att utan minskning af sina tillgångar genast vid den indelte soldatens inträde i pensionsåldern till honom utdela pension till något högre belopp än för närvarande. En utredning af denna fråga samt af de kostnader, som skulle uppkomma för statsverket

med anledning af en dylik ökad pensionering från nämnda kassa, finner Riksdagen vara önskelig och får, på grund af hvad sålunda anförts, hos Eders Kongl. Maj:t anhålla, det Eders Kongl. Maj:t ville låta verkställa utredning, huruvida från Vadstena krigsmanshuskassa lämpligen må till f. d. indelte soldater genast vid deras inträde i pensionsåldern kunna beredas någon förbättring uti de för närvarande utgående pensionerna, äfvensom angående storleken af det höjda statsbidrag till kassan, som af en dylik ökad pensionering skulle blifva erforderligt, samt derefter till Riksdagen inkomma med det förslag, hvartill utredningen må befinnas föranleda.

3:o) I afseende å de i nu gällande riksstat uppförda anslagen under pensionsstaten har Eders Kongl. Maj:t icke ifrågasatt annan ändring än den uti propositionen n:o 34, angående civile tjensteinnehafvares rätt till pension af staten m. m., beträffande anslaget till civilstatens pensionsinrättning föreslagna.

Riksdagen, som, i särskild skrifvelse hos Eders Kongl. Maj:t anmäler sitt beslut beträffande Eders Kongl. Maj:ts nyssberörda proposition n:o 34, har i 1900 års riksstat uppfört anslagen under pensionsstaten med oförändrade belopp.

Allmänna indragningsstaten.

4:o) I enlighet med Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning och med föranledande af hvad uti det vid statsverkspropositionen fogade utdrag af statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden den 21 oktober 1898 är af departementschefen uti ämnet anfördt, har Riksdagen medgifvit, att för verkmästarne vid salpetersjuderistaten *Carl Peter Hansson* och *Bror Christian Johansson* må å allmänna indragningsstaten uppföras pensioner till belopp af 50 kronor för hvardera, att, räknadt från 1898 års ingång, af dem under deras återstående listtid årligen åtnjutas.

5:o) Uti statsverkspropositionen under förevarande hufvudtitel har Eders Kongl. Maj:t i punkten 3 föreslagit, att för drängen vid krigsskolan *Lars Erik Lindblom* måtte å allmänna indragningsstaten uppföras en pension af 250 kronor, att af honom under hans listtid årligen åtnjutas med beräkning från och med månaden näst efter den, då han från sin befattning vid krigsskolan erhållit entledigande.

Med anledning af hvad i det vid statsverkspropositionen fogade utdrag af statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden den 22 december 1898 uti denna fråga anförts, har Riksdagen emot Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning icke funnit sig böra göra annan erinran, än att den ifrågasatta statshjelpen åt Lindblom synes böra utgå i form af årligt understöd och icke såsom pension, och har Riksdagen alltså beviljat drängen vid krigsskolan Lars Erik Lindblom för hans återstående lifstid ett årligt understöd å 250 kronor, att utgå från allmänna indragningsstaten och beräknas från och med månaden näst efter den, då han från sin befattning vid krigsskolan erhållit entledigande.

6:o) Uti en till Riksdagen den 24 februari 1899 aflåten, särskild proposition (n:o 74) har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen medgifva, att för förre sergeanten vid Bohusläns regemente *C. J. Stjernman* finge å allmänna indragningsstaten uppföras en pension af trehundra sextio kronor, att af honom från och med den 1 januari 1900 årligen under hans återstående lifstid åtnjutas.

På grund af hvad uti det vid propositionen fogade protokollet öfver landtförsvarsärenden den 24 februari 1899 upplysts, anser Riksdagen det visserligen vara billigt, att något understöd af statsmedel må beviljas *Stjernman*, men håller Riksdagen före, att, då denne genom att sjelf begära afsked, om ock detta måste antagas hafva skett i mindre tillräckeligt tillstånd, sjelf beröfvat sig den rätt, han eljest haft till pension, samt *Stjernman* är ogift och icke medellös, pensionen lämpligen kan bestämmas till 200 kronor, hvilket belopp ungefär motsvarar afgiften för hans vårdande å hospital. Riksdagen har alltså på det sätt bifallit Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning, att Riksdagen medgifvit, att för förre sergeanten vid Bohusläns regemente *C. J. Stjernman* må å allmänna indragningsstaten uppföras en pension af tvåhundra kronor, att af honom från och med den 1 januari 1900 årligen under hans återstående lifstid åtnjutas.

7:o) Uti särskild, till Riksdagen den 6 mars 1899 aflåten proposition (n:o 78) har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att för förre sjukhusdrängen vid allmänna garnisonssjukhuset i Stockholm *Nils Johan Gustaf Carlsson* och förra baderskan derstädes *Brita Maria Charlotta Bergman*, född *Wahlström*, å allmänna indragningsstaten uppföra pensioner till belopp af 400 kronor för den förre och 450 kronor för den

senare, att från och med den 1 januari innevarande år af dem under deras återstående lifstid årligen åtnjutas.

Emot Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning har Riksdagen icke funnit annat att erinra, än att, med fäst afseende på de beslut, Riksdagen fattat dels år 1897 i fråga om pension åt tvätterskan vid allmänna garnisonssjukhuset Emilia Höglund och dels år 1898 angående pension åt kokerskan derstädes Maria Nilsson, Riksdagen ansett sig icke kunna för Bergman bevilja pension till högre belopp, än som för sistnämnda två personer medgifvits, eller 300 kronor.

Riksdagen har alltså på det sätt bifallit Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning, att Riksdagen för förre sjukhusdrängen vid allmänna garnisonssjukhuset i Stockholm Nils Johan Gustaf Carlsson och förre baderskan derstädes Brita Maria Charlotta Bergman, född Wahlström, å allmänna indragningsstaten uppfört pensioner till belopp af 400 kronor för den förre och 300 kronor för den senare, att från och med den 1 januari innevarande af dem under deras återstående lifstid årligen åtnjutas.

8:o) Uti en till Riksdagen den 14 april 1899 aflåten proposition (n:o 89) har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen medgifva, att å öfverstelöjtnanten i armén, majoren vid Gotlands infanteriregemente m. m. grefve *Anton Fredrik Cronstedt* måtte, hvad anginge rättighet och skyldighet att med pension afgå, pensionsförmånernas storlek samt förbindelse att, efter afgången, tjenstgöra under krigstid och större rustningar, få tillämpas de för armén gällande bestämmelser, som innehölles i cirkuläret angående ny pensionsreglering för armén af den 22 juni 1877 jemte dertill hörande författningar, dervid såsom tjenstetid vid armén måtte få inräknas äfven den tidrymd, under hvilken grefve Cronstedt tjenstgjort vid marinregementet före detta truppförbands öfverflyttande till armén, och att det fyllnadsbelopp, som sålunda blefve erforderligt utöfver de pensionsförmåner, grefve Cronstedt hade att från flottans pensionskassa utbekomma, måtte få utbetalas från de medel, hvilka anvisades till bestridande af fyllnadspensioner vid armén.

Riksdagen, som funnit Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning vara byggd på enahanda grunder, som föranledt Riksdagens beslut år 1892 angående pensionsrätt m. m. för från marinregementet till Blekinge bataljon öfverflyttade officerare och år 1897 i fråga om förbättrad pension åt två på samma sätt förflyttade fanjunkare, har bifallit Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning.

9:o) Eders Kongl. Maj:t har uti punkten 4 under denna hufvudtitel i statsverkspropositionen föreslagit Riksdagen medgifva, att för lektorn vid sjökrigsskolan *Johan Fredrik Lagerlund* måtte å allmänna indragningsstaten uppföras en årlig pension af 3,500 kronor, att under hans återstående lifstid utgå från och med månaden näst efter den, då afsked från hans anställning vid sjökrigsskolan blefve honom beviljad.

Med anledning af hvad uti det vid statsverkspropositionen fogade utdrag af statsrådsprotokollet öfver sjöförsvärens ärenden den 30 december 1898 i detta ärende upplysts och anförts, har Riksdagen bifallit Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning.

10:o) I enlighet med Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning och med föranledande af hvad uti nyssberörda statsrådsprotokoll finnes i ämnet anfördt har Riksdagen medgifvit, att den vaktmästaren vid sjökrigsskolan *Gustaf Petersson* beviljade pension å allmänna indragningsstaten af 400 kronor må höjas till 500 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, i hvilken han erhåller entledigande från sin befattning.

11:o) Eders Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen medgifva, att förre bokhållaren vid statens jernvägsbyggnader *Carl Petter Thorén* måtte, räknadt från och med den 1 januari 1899, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 1,200 kronor.

Af hvad i det vid statsverkspropositionen fogade utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden den 25 november 1898 till stöd för framställningen i fråga anförts finner Riksdagen visserligen framgå, att någon pension å allmänna indragningsstaten bör Thorén beredas. Riksdagen har emellertid, beträffande pensionens belopp, fäst sig vid, att Riksdagen år 1888 beviljat pensioner å 1,000 kronor åt hvardera af nivellören och kassören Beckman samt nivellören Littke, båda anställda vid statens jernvägsbyggnader. Då Riksdagen håller före, att högre pensionsbelopp, än som sålunda för desse medgifvits, icke bör för Thorén ifrågakomma, har Riksdagen på det sätt bifallit Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning, att Riksdagen medgifvit, att förre bokhållaren vid statens jernvägsbyggnader *Carl Petter Thorén* må, räknadt från och med den 1 januari 1899, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 1,000 kronor.

12:o) Eders Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen medgifva, att

extra ordinarie professorn i exegetisk teologi vid universitetet i Lund *Martin Gabriel Rosenius* måtte från och med månaden näst efter den, i hvilken han erhöle afsked från sin extra ordinarie professorsbeställning, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten uppbära pension till belopp af 4,300 kronor årligen.

Med anledning af hvad i ärendet upplysts och anförts finner Riksdagen sig böra medgifva, att pension måtte beredas Rosenius från allmänna indragningsstaten.

Beträffande pensionsbeloppet, som af Eders Kongl. Maj:t i enlighet med Rosenius' begäran och på statskontorets tillstyrkande föreslagits till 4,300 kronor, har Riksdagen icke kunnat lemna obeaktadt, att, såsom jemväl statskontoret uti sitt första yttrande i ärendet framhållit, Riksdagen vid de tillfällen, då pension åt extra ordinarie professorer vid universitetet ifrågasatts, beviljat åt dem pensiner å endast 3,500 kronor, hvilket belopp motsvarade deras då innehafda lön. Äfven Rosenius sjelf har, då han lemnades tillfälle yttra sig med anledning af större akademiska konsistoriets i Lund år 1897 gjorda framställning om pension för honom å sistnämnda belopp, förklarat sig nöjd med sådan pension och villig att, i händelse af dess beviljande, ingifva ansökan om afsked. Att sedermera genom Riksdagens beslut nästlidet år lönen för extra ordinarie professorer höjts från 3,500 till 4,300 kronor, hvilken omständighet återopats till stöd för den nu ifrågasatta högre pensionen, torde, enligt Riksdagens förmenande, icke böra föranleda, att pension å sistnämnda belopp numera skulle anses vara i fråga om Rosenius befogad, enär dels Rosenius' lön icke utgått kontant enligt stat, utan i form af prebendepastorat, och dels Rosenius under senare tid åtnjutit fullständig tjänstledighet. Riksdagen har af dessa anledningar funnit sig icke böra bevilja högre pensionsbelopp än det hittills för extra ordinarie professorer medgifna, eller 3,500 kronor, och har därför på det sätt bifallit Eders Kongl. Ma:jt's förevarande framställning, att Riksdagen medgifvit, att extra ordinarie professorn i exegetisk teologi vid universitetet i Lund *Martin Gabriel Rosenius* må från och med månaden näst efter den, i hvilken han erhåller afsked från sin extra ordinarie professorsbeställning, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten uppbära pension till belopp af 3,500 kronor årligen.

13:o) Eders Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen att medgifva, att kollegan vid Södertelge pedagogi *Fredrik August Björkman* måtte från och med månaden näst efter den, i hvilken afsked blefve honom

beviljadt från hans berörda befattning, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten uppbära pension med ett belopp af 3,000 kronor årligen.

Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning har af Riksdagen bifallits.

14:o) Med bifall till Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning har Riksdagen medgifvit, att teckningsläraren vid treklassiga allmänna läroverket i Varberg *Bernhard Edvard Lundberg* må från och med månaden näst efter den, i hvilken afsked varder honom beviljadt från hans berörda befattning, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten uppbära pension till belopp af 300 kronor årligen.

15:o) Eders Kongl. Maj:t har i punkten 10 under nionde hufvudtiteln i statsverkspropositionen föreslagit Riksdagen medgifva, att muskläraren vid högre allmänna läroverket å Södermalm i Stockholm *August Wilhelm Larsson* måtte från och med månaden näst efter den, i hvilken afsked blefve honom beviljadt från hans berörda befattning, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten uppbära pension till belopp af 1,250 kronor årligen.

Emot denna Eders Kongl. Maj:ts framställning har Riksdagen icke funnit annat att erinra, än att pensionens belopp synes böra bestämmas till åttio procent af den innehafda lönen eller sålunda till 1,000 kronor; och har Riksdagen alltså på det sätt bifallit Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning, att Riksdagen medgifvit, att muskläraren vid högre allmänna läroverket i Södermalm i Stockholm *August Wilhelm Larsson* må från och med månaden näst efter den, i hvilken afsked varder honom beviljadt från hans berörda befattning, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten uppbära pension till belopp af 1,000 kronor årligen.

16:o) Eders Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen medgifva, att föreståndaren och förste läraren vid läroanstalten i Skara för öfveråriga döfstumma *Per Aron Borg* och andre läraren vid samma läroanstalt *Carl Oskar Julius Carlström* måtte från och med månaden näst efter den, under hvilken hvar och en af dem entledigades från sin nuvarande befattning, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension: den förre af 1,500 kronor och den senare af 1,000 kronor, med vilkor dock, att, derest någon af dem framdeles

skulle erhålla anställning mot aflöning af statsmedel eller vid någon af de med statsbidrag understödda läroanstalter för döfstumma, hans pensionsbelopp skulle för den tid, sålunda vunnit anställning varade, minskas, i den mån den nya aflöningen tillhoppa med pensionen öfver-sköte det nu till honom utgående årsarfvodet.

Riksdagen anser det visserligen högst önskligt, att dessa personer, som ännu torde besitta full arbetskraft, samt hvilka, enligt hvad af handlingarna framgår, visat sig ega framstående skicklighet och förvärfvat rik erfarenhet i afseende å döfstumundervisningen, fortfarande må vid dylik undervisning vinna anställning. Men då tillsättandet af lärareplatser vid döfstumskolorna i regel icke blir föremål för Eders Kongl. Maj:ts åtgärd, har Riksdagen funnit frågan om beredande af pension åt nu ifrågavarande personer icke böra af en dylik önskan röna inverkan i vidare mån, än som redan skett i Eders Kongl. Maj:ts framställning. Hvad beträffar de föreslagna pensionsbeloppen, hafva dessa visserligen synts Riksdagen ganska höga, men har Riksdagen likväl, på de i statsrådsprotokollet öfver ecklesiastikdepartementsärenden den 30 december 1898 anförda skäl, och då förevarande pensionsfråga torde få betraktas som ett undantagsfall, bifallit Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning.

17:o) I enlighet med Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning, har Riksdagen å allmänna indragningsstaten för år 1900 anvisat ett anslag af 10,000 kronor, att enligt de närmare bestämmelser, Eders Kongl. Maj:t kan finna godt meddela, användas till understöd af högst 300 kronor åt sådana äldre behöfvande folkskolelärare, hvilka oförvitligt skött sin tjänst, men derifrån erhållit afsked före år 1867.

18:o) Med bifall till Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning, har Riksdagen medgifvit, att från allmänna indragningsstaten må utgå dels skilnaden mellan det anslag till ersättning för prostetunnor, som uppförts under åttonde hufvudtiteln, och hvad till nuvarande tjänsteinnehafvare skall erläggas såsom ersättning för prostetunnor, och dels den nuvarande tjänsteinnehafvare tillkommande ersättning för prostens omaks- och underskrifningspenningar.

19:o) Beträffande förslagsanslaget till allmänna indragningsstaten har Eders Kongl. Maj:t ej föreslagit någon förändring, och har Riksdagen i riksstaten för år 1900 uppfört nämnda anslag med ett äfven till slutsumman oförändradt belopp.

Extra anslag.

20:o) I enlighet med Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning, och i likhet med hvad under en följd af år egt rum, har Riksdagen å extra stat för år 1900 anvisat ett förslagsanslag af 1,540,000 kronor, att användas dels till upprätthållande af arméns pensionskassas egen pensionering med fastställda pensionsbelopp, mot skyldighet för pensionskassan att afstå det för året densamma tillkommande vederlag för de till statsverket indragna rusthållsaavgifterna, och dels till fyllnads-pensioner i enlighet med de af Riksdagen godkända grunder för sådana pensioners utgående.

Stockholm den 14 maj 1899.

Med undersåtlig vördnad.

Bil. Litt. A.

Allmänna indragningsstaten.

	Kronor.	ö.
Ny anvisning.		
Verkmästaren vid salpetersjuderistaten Carl Petter Hansson, pension	50	—
Verkmästaren vid salpetersjuderistaten Bror Christian Johansson, pension	50	—
Drängen vid krigsskolan Lars Erik Lindblom, årligt understöd	250	—
f. Sergeanten C. J. Stjernman, pension	200	—
f. Sjukhusdrängen vid allmänna garnisonssjukhuset i Stockholm Nils Johan Gustaf Carlsson, pension	400	—
f. Baderskan vid allmänna garnisonssjukhuset i Stockholm Brita Maria Charlotta Bergman, född Wahlström, pension	300	—
Lektorn vid sjökrigsskolan Johan Fredrik Lagerlund, pension	3,500	—
Vaktmästaren vid sjökrigsskolan Gustaf Petersson, höjning af pension	100	—
f. Bokhållaren vid statens jernvägsbyggnader Carl Petter Thorén, pension	1,000	—
e. o. Professorn vid Lunds universitet Martin Gabriel Rosenius, pension	3,500	—
Kollegan vid Södertelje pedagogi Fredrik August Björkman, pension	3,000	—
Teckningsläraren vid treklassiga allmänna läroverket i Varberg Bernhard Edvard Lundberg, pension	300	—
Musikläraren vid högre allmänna läroverket å Södermalm i Stockholm August Wilhelm Larsson, pension	1,000	—
Föreståndaren och förste läraren vid läroanstalten i Skara för öfveråriga döfstumma Per Aron Borg, pension	1,500	—
Andre läraren vid läroanstalten i Skara för öfveråriga döfstumma Carl Oskar Julius Carlström, pension	1,000	—
Understöd åt f. d. folkskolelärare, som tagit afsked före år 1867	10,000	—
Summa	26,150	—

Bil. Litt. B.

Bil.

Ordinarie anslagen under

Pensions- och

A. Pensions-

Civilstatens pensionskassa:

Pensionsstaten för civile embets- och tjenstemän
Dito för deras enkor och omyndiga barn
Ersättning för mistade löneinnehållningar
Dito för nådårs- och begrafningshjelpsbesparingar
För pensionering af kommissionslandtmätare jemte deras enkor och barn
För dito af tjenstemän och betjente vid skogsstaten och skogsskolorna
För dito af föreståndare, lärare och betjente vid tekniska högskolan
För dito af embets- och tjenstemän samt betjente vid väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, och barn

Arméns pensionskassa:

Ersättning för mistade löneinnehållningar
Dito för nådårs- och begrafningshjelpsbesparingar
Bidrag till pensionering af enkor och barn efter befäl och underbefäl med vederlikar

Vadstena krigsmanshuskassa

Flottans pensionskassa:

Ersättning för mistade inkomster:

Till pensionsfonden
Till gratialfonden
Till pensionering af flottans befäl och underbetäl med vederlikar, <i>förslagsanslag</i>
Till pensionering af flottans och lotsverkets gemenskap (deraf högst 9,030 kronor till den tade invalidstat), <i>förslagsanslag</i>

Litt. B.

riksstatens Nionde hufvudtitel.

		Anvisning i kontant.	
		Kronor.	ö.
indragningsstaterna.			
staten.			
.....	37,500: —		
.....	45,000: —		
.....	2,240: —		
.....	6,540: —		
.....	7,200: —		
.....	9,000: —		
.....	3,500: —		
hvilka uppbära lön på ordinarie stat, äfvensom af deras enkor	1,300: —	112,286	—
.....	4,640: —		
.....	28,080: —		
.....	67,708: —	100,428	—
.....		243,640	—
.....	36,320: —		
.....	16,650: —		
.....	52,970: —		
.....	270,000: —		
för daglönare å f. d. timmermans- och handtverksstaterna inrät-	66,500: —	389,470	—
.....	Transport	845,824	—

Invalidhusfonden
För bleserade öfver- och underofficerare, <i>reservationsanslag</i>
Bidrag till handelsflottans pensionsanstalt, att af tullmedlen direkt utgå, <i>förslagsanslag</i>
Bidrag till pensionering af enkor och barn efter lärare vid allmänna läroverk, pedagogier,
Bidrag till folkskolelärares pensionering
Bidrag till folkskolelärares enke- och pupillkassa
Bidrag till kongl. teaterns pensionskassor

B. Allmänna

Till diverse föremål, <i>förslagsanslag</i>
---	-------

		Anvisning i kontant.	
		Kronor.	ö.
	Transport	845,824	—
	60,350	—
	2,400	—
	78,000	—
	seminarier m. m.	69,851	—
	502,873	—
	63,500	—
	6,000	—
	S:gr	1,628,798	—
	indragningsstaten.		
	1,800,652	—
	Summa	3,429,450	—

Bil. Litt. C.

**Extra ordinarie anslag under riksstatens
N i o n d e hufvudtitel.**

	Kronor.	ö.
Pensionsstaten.		
För upprätthållande af arméns pensionskassas egen pensionering samt till fyllnadspensioner, <i>förslagsanslag</i>	1,540,000	—